

PUPU

învață să fie curajos

Ilustrații de Mirela Pete

Într-o după-amiază însorită de primăvară vântul adia ușor și răspândea peste tot un miros fin de flori de liliac. De-a lungul gardului, până la vecini, se întindeau copacii înfloriți. O adevărată încântare pentru oricine trecea pe ulicioară!

Pupo, câțelușul cu buline al familiei de țărani, stătea lângă poartă, sub nukul cel bătrân, să nu-l ajungă soarele. Și-ar fi dorit să doarmă, însă în ogradă era mare zarvă: rațele măcăneau, găinile cotcodăceau, iar pisicuțele mieunau. Le era foame.

În următoarea clipă, Nea Gulie ieși pe poartă cu căruța încărcată cu saci. Mergea la moară să macine grâu. Soția lui era vestită în sat pentru pâinea gustoasă și cozonacii cu nucă, atât de delicioși.

Cum Pupo era nelipsit de la orice drum cu căruța, îndată se porni și el, cu codița ridicată de fericire. Și cum își iubea mult stăpânul, îl însoțea peste tot.

